Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1066
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

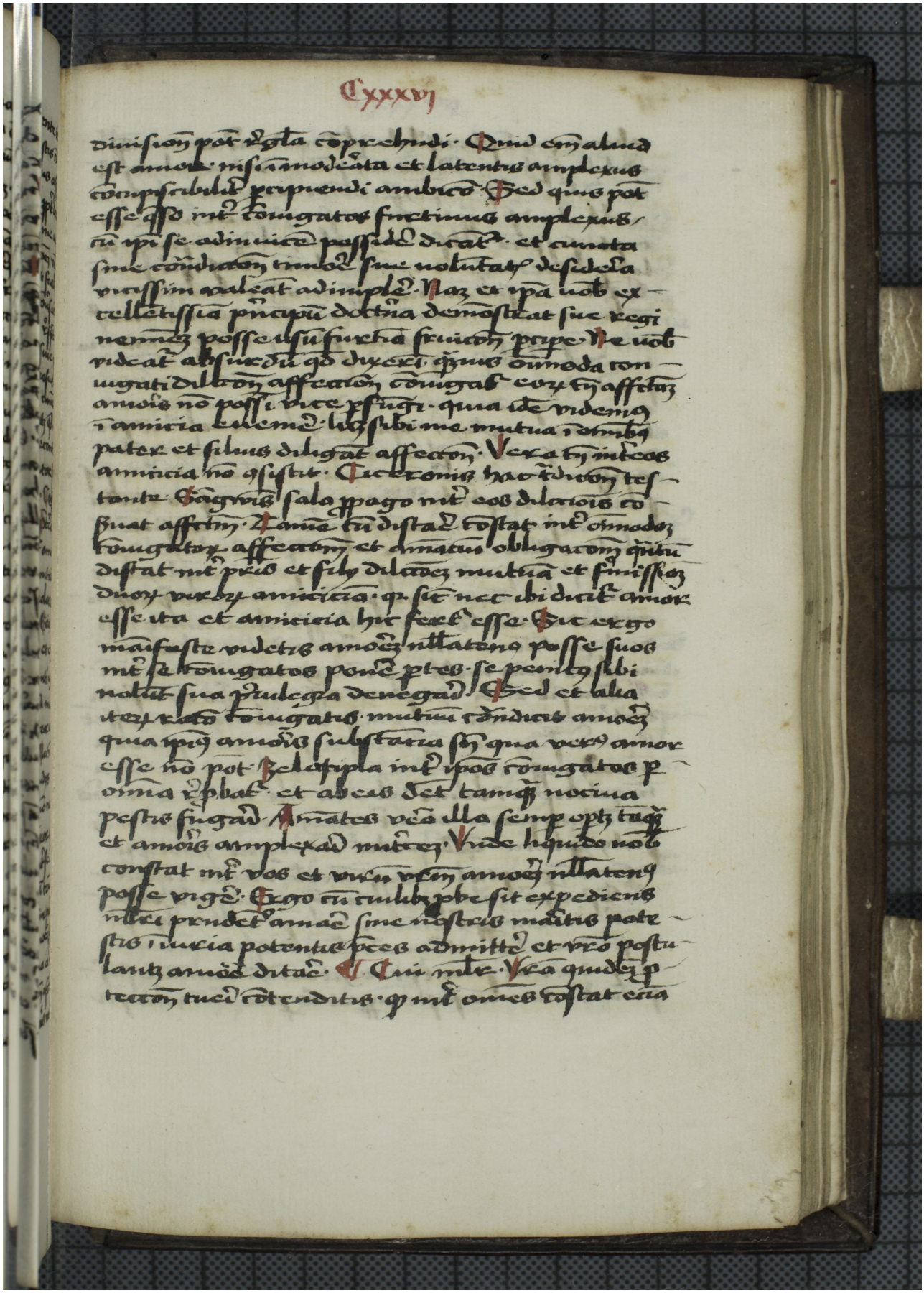

CXXXVI

diuisionem poterit regula comprehendi. Quid enim aliud
est amor nisi immodicata et latentis amplexus
compressibilis propinquitatis ambitio. Sed quis potest
esse qui inter coniugatos sinceritatis amplexus
in ipsi se admittere possit dicat. et cum ita
sine conditione timoris sine voluntatis desideria
vehementissime coalescat adimplere. Nam et ipsa nobis ex
cellentissima principum doctrina demonstrat sine regi
nomen posse ulsu iuncta fruition proprie. Ne uoli
ridcat absurdum id dicere. quinimo omnoda con
iugati illorum affectionem coniungat eorum affectus
amoris non possit vere refugi. quia id videmus
in amicitia tenendum. Nisi ubi ne mutua inimicitia
pater et filius diligat affectionem. Vera ergo inter eos
amicitia non existit. Cicero in hac tidion tes
tante. Sagittis sola pago inter eos dilationis con
fiat affectum. Tamen tu dicis constat inter omnodos
coniugatorum affectionem et amantium obligationem quitu
dissat inter patrem et filium dilationem mutua et sinissam
duorum virorum amicitia. quasi nec ubi dicit amor
esse ita et amicitia hic fieri esse. Ecce ergo
manifeste videtis amorem nullatenus posse suos
inter se coniugatos ponere proprios. se penitus ubi
nolunt sua gratia denegari. Sed et alia
ratione coniugatis mutuum tendunt amorem
quia ipsi amoris substantia sit quia verum amor
esse non potest. Relatipla inter ipsos coniugatos p
orma reperiat. et ab eis det tamen nocuna
pestis fugari. Amantes vero illa semper optantur
et amoris amplexari mutuo. Vnde hequido non
constat inter vos et vicem verum amorem nullatenus
posse vigere. Ergo tu similis pobe sit expedienis
interi prendet amare sine nostris manibus potes
tis iuncia potentiae preces admittere et vero postu
lantis amare dilatare. Cui inter. Vera quidem p
tectionem tuam retenditis. quinimo omnes constat ea